

In Velp zit je als oud

Velp loopt op kop als het om ouderenzorg gaat. Dat komt door Ester Bertholet.

door
Berendien Tetelepta

b.tetelepta@gelderlander.nl

■ Ester Bertholet in haar Praktijk Ouderengeneeskunde Bertholet. De praktijk zit in het gezondheidscentrum aan de

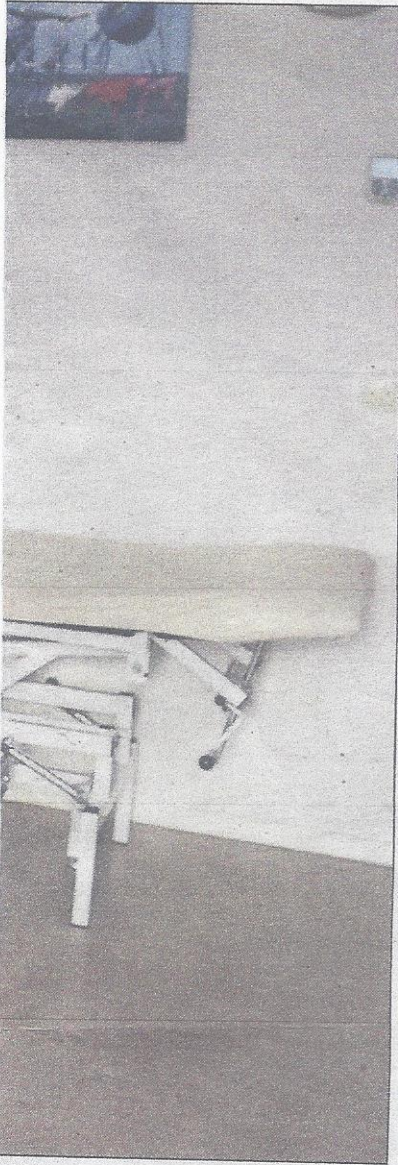
VELP - Gert Overkamp (83) uit Velp had zich zijn oude dag heel anders voorgesteld. Als een fitte senior, fietsend door de natuur. Maar hij zit de hele dag voor het raam en verveelt zich een ongeluk. Aan zijn lichaam mankeert van alles. Overkamp weet niet eens meer waarvoor hij telkens naar het ziekenhuis moet. Alle specialisten die hij wekelijks ziet duizelen hem voor z'n ogen. Juist voor dit soort problematiek zette Ester Bertholet de Praktijk Ouderengeneeskunde Bertholet op. Om ouderen hulp te bieden op maat, om hen uit die stoel te krijgen en: om alle benodigde hulpverleners gezamenlijk aan een hulpvraag te laten werken. Opdat Overkamp niet in de war raakt van specialisten die onderling geen contact met elkaar hebben. Specialist ouderengeneeskunde Marlies Blom werkt voor Bertholet. Ze neemt plaats in de woonkamer van Overkamp en zijn vrouw, Marian Teunissen. In het eerste gesprek wil ze een beeld krijgen van de situatie. Overkamp maakt grappen. De ene na de andere. Hij springt van de hak op de tak en vertelt vooral over vroeger. En dat hij zich weliswaar rot verveelt, maar geestelijk niets mankeert. Teunissen (68) zoekt oogcontact met Blom. Ze wil haar la-

ten weten dat dat niet klopt. „Daar heeft hij mij voor, voor het onthouden van dingen”, zegt ze. Volgens Overkamp kan hij ook nog prima autorijden, maar Teunissen schudt voorzichtig haar hoofd. Als ze even alleen is met Blom zegt ze snel: „Hij valt terug op zijn grappen, dat is wat hij nog

► **De methode van Bertholet scheelt per oudere patiënt 11.000 euro per persoon per jaar**

beheerst. Verder wil hij eigenlijk niet veel meer. Hij leest niet, puzzelt niet, wil niet op internet. Hij slaapt voornamelijk in zijn stoel. Ook is hij incontinent geworden. Wandelen gaat niet, want hij weigert een rollator te gebruiken.” Blom maakt na een uur een afspraak voor de week erna. Om testen uit te voeren. „Van mij hoeft het niet, ik hoef geen 100 te worden”, zegt Overkamp tevergeefs. Mensen zo oud mogelijk laten worden is niet het doel van de praktijk van Ester Bertholet. Wel om ouderen zo lang mogelijk fit te houden, zich prettig te laten

voelen en thuis te laten wonen. Daar is de praktijk inmiddels succesvol in gebleken. Van de ouderen met complexe problematiek die in behandeling zijn bij Bertholet, blijft 60 procent een halfjaar langer thuis wonen. Van de kwetsbare ouderen blijft 40 procent een jaar langer thuis wonen. Bertholet berekende dat dit voor de negentig patiënten die zij per jaar begeleidt ruim 11.000 euro per persoon per jaar scheelt. De werkwijze van Bertholet (41) is, ondanks haar relatief jonge leeftijd, gebouwd op alle ervaringen uit haar verleden. „Toen ik in het

zendaalselaan. foto Gerard Burgers

ziekenhuis werkte bij geriatric, kon ik geen goed beeld krijgen van mensen. Ik stond te ver van hen af en kende de thuissituatie niet. Daarom ben ik toen als huisarts aan de slag gegaan. Ik stond weliswaar meer in de maatschappij, maar ik had toch niet alle tijd die ik nodig had voor mijn patiënten. Ik gaf ouderen vaak een dubbel consult, maar zelfs daar had ik niet genoeg aan. Toen ik tijdelijk in een verpleeghuis werkte, had ik wel het idee dat deze ouderen de juiste behandeling kregen. Alleen vroeg ik mij daar weer af, 'waarom wonen deze mensen

Hoe gaat de praktijk Bertholet te werk?

VELP - Ouderen die vastlopen in hun thuissituatie, bijvoorbeeld door alzheimer, problemen bij zelfstandig wonen of lichamelijke klachten komen in eerste instantie bij de huisarts terecht. Wanneer de situatie van de oudere de kennis, kunde of beschikbare tijd van de huisartsen te boven gaat, kunnen huisartsen in Velp hun patiënten doorverwijzen naar de ouderengeneeskundepraktijk Bertholet. Medewerkers van deze praktijk kijken gezamenlijk naar het probleem. Ze brengen in kaart wat de mogelijkheden en problemen van een oudere zijn, welke zorgverleners al betrokken zijn, hoe iemand woont en op

wie de patiënt in zijn of haar familie of buurt een beroep kan doen. Alles wordt vanaf dat moment onder één dak geregeld. Van het afstellen van medicijnen tot het bezoeken van een fysiotherapeut, een tandarts of een diëtist. Per patiënt wordt volgens Bertholet gekozen welke type zorgverlener bij hem of haar past. Iemand die heel voorzichtig te werk gaat, of juist iemand die de patiënt een flink zetje in de goede richting geeft. Net zo lang tot de oudere een prettig evenwicht heeft bereikt. Dan stopt de behandeling van de praktijk ouderengeneeskunde en wordt de patiënt weer overgedragen aan de huisarts.

ZO BEROEPT IS DE PRAKTIJK VAN ESTHER BERTHOLET

- In 2013 werd de praktijk van Bertholet één van de pilotprojecten van minister Edith Schippers. Drie jaar lang volgt zij projecten die in haar ogen goede zorg leveren met zo min mogelijk kosten.
- In datzelfde jaar won Ester Bertholet de Koploperprijs, een prijs van de afdeling Eerstelijngeneeskunde van het Radboudumc in Nijmegen.
- Samen met zorgverzekeraar Menzis en het Gezondheidscentrum Velp van de Stichting Een Plus Samenwerking heeft Bertholet voor deze nieuwe vorm van zorg voor de derde keer op rij vernieuwingsgelden gekregen. Bertholet hoopt dat deze zorg uiteindelijk in de basisverzekering wordt opgenomen.
- Zie ook: praktijkouderengeneeskunde.nl

hier?' Deze behandelmethode zou ook werken in een thuissituatie." Bertholet bracht in 2011 haar ervaringen bijeen in de Praktijk Ouderengeneeskunde Bertholet aan de Rozendaalselaan in Velp. In haar eigen praktijk kan Bertholet zorg leveren op maat en neemt ze alle tijd die ze voor iemand nodig heeft. Heeft één van haar cliënten fysiotherapie nodig, dan schrijft ze niet, zoals ze eerder als huisarts deed, 'verbeteren van mobiliteit' op haar doorverwijzing. Nu de situatie van de patiënt eerst volledig door de praktijk in kaart is gebracht, kunnen

problemen veel specifieker worden aangepakt. „We hadden een dame die niet meer alleen naar de supermarkt kon. Ik gaf aan de fysiotherapeut door dat ze dat loopje naar de supermarkt moesten gaan oefenen. Ter plaatse kwam de fysiotherapeut erachter dat mevrouw wel zelf zou kunnen lopen als er een leuning aangebracht zou worden bij een trapje onderweg. Dat hebben we vervolgens met de gemeente geregeld.”

De namen van de patiënten in dit verhaal zijn in verband met hun privacy gefingeerd.